

om virksomhedsansvar, der gælder for alle virksomheder, som er organiseret i selskabsform, som fx et anpartsselskab, og for alle større enkeltmandsejede virksomheder.

Virksomhedsansvaret i straffeloven gælder ikke for de mindre enkeltmandsejede virksomheder. Disse er i stedet undergivet objektivt ansvar efter arbejdsmiljølovens § 83. I praksis anvendes straf i medfør af § 83 efter de samme betingelser, som gælder efter virksomhedsansvaret i straffeloven.

I begge situationer skal der som nævnt være begået en uagtsom eller forsætlig overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen i virksomheden, før arbejdsgiveren kan straffes.

Der er dermed reelt tale om en strafmæssig ligestilling af alle virksomheder uanset størrelse og organiseringsform, så den præventive effekt af straftruslen opnås i forhold til alle virksomheder.

Straffeansvaret i arbejdsmiljøloven er bl.a. fastsat under hensyn til, at det er arbejdsgiveren, der har retten til at lede og fordele arbejdet, og at det derfor er ham, der bestemmer, hvordan arbejdet skal udføres. Arbejdsmiljøloven fastsætter derfor også, at det overordnede ansvar for et sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt arbejdsmiljø ligger hos arbejdsgiveren.

Jeg har på den baggrund ikke for nærværende planer om at iværksætte initiativer med henblik på en ændring af arbejdsmiljølovens straffebestemmelser.

Imidlertid har Arbejdsmiljørådets Strukturudvalg i sin rapport fra januar 2003 behandlet spørgsmål om eventuelle ændringer af den strafferetlige tilgang på området. Strukturudvalgets tilkendegivelser vil indgå i mine overvejelser om behovet for nye reguleringstiltag på arbejdsmiljøområdet.

Jeg skal for god ordens skyld bemærke, at der i den konkrete sag ikke var rejst tiltale mod direktøren, men mod virksomheden, et anpartsselskab. Tiltalen var rejst på baggrund af arbejdsmiljølovens § 86, der henviser til straffelovens bestemmelser om virksomhedsansvar. Der var således ikke rejst tiltale efter arbejdsmiljølovens § 83.

Spm. nr. S 1578

Til beskæftigelsesministeren (24/1 03) af:

Colette L. Brix (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at selvstændige erhvervsdrivende, der bliver delvis sygemeldt og modtager sygedagpenge fra kommunen, undgår at blive sendt i arbejdsprøvning med det resultat, at deres virksomhed ikke overlever og i forlængelse heraf, hvordan ministeren vil præcisere og smidiggøre kommunernes behandling af sygedagpengesager, der vedrører selvstændigt erhvervsdrivende?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til omtale i dagspressen den 22. januar 2003, hvoraf det fremgår, at en afgørelse i Det Sociale Nævn kan medføre en stribe retssager fra selvstændige erhvervsdrivende, der er kommet i klemme i systemet og har mistet deres virksomhed som følge af kommunens indstilling til at bevilge sygedagpenge.

Svar (3/2 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I medfør af § 24 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel skal kommunen med henblik på at bevare den sygemeldtes tilknytning til arbejdsmarkedet senest efter 8 uger og derefter mindst hver 8. uge tage den sygemeldtes forhold op til vurdering med henblik på, om der er behov for behandling, optræning, revalidering eller andre former for bistand til den pågældende eller dennes familie.

Dette skal ske i samarbejde med dagpenge-modtageren, læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Sigtet med denne bestemmelse er, at kommunen som led i opfølgningen af sagen så hurtigt som muligt skal tage stilling til den sygemeldtes muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Hvis det er tvivlsomt, om den pågældende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, kan det være nødvendigt at foretage en afklarende arbejdsprøvning. Det gælder såvel i relation til lønmodtagere som selvstændige erhvervsdrivende.